

Dosarul nr.3ra-1154/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L.Holevițcaia)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Bostan, A.Minciuna, V.Mihaila)

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială "Grin-Farm" Societate cu răspundere limitată împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea refuzului, obligarea reperfectării licenței,

împotriva deciziei din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și a fost menținută hotărârea din 20 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani

c o n s t a ț ă

La 20 martie 2019, SC "Grin-Farm" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea refuzului, obligarea reperfectării licenței.

În motivarea acțiunii a menționat că, SC "Grin-Farm" SRL este titulară a licenței pentru activitatea farmaceutică (formular seria AMMII nr.044758 valabilă pînă la 13.11.20120) eliberată de autoritatea competentă, conform dispozițiilor art.8 al.(1) lit.a) sbpct.25) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr.451-XV din 30.07.2001.

A susținut că, rețeaua de farmacii, administrată de SC "Grin-Farm" SRL activează prin intermediul a mai multor subdiviziuni teritoriale (filiale) conform licenței eliberate, iar pe parcursul activității, SC "Grin-Farm" SRL a depus eforturi enorme întru contribuirea la evoluția spre o piață internă autentică în vederea asigurării cu medicamente a populației, întrucît consumatorii să poată beneficia pe deplin de avantajele pe care le conferă concurența liberă, fiind, în paralel, garantate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor al accesului la medicamente de calitate superioară și inofensive.

A afirmat că, în același context, pe parcursul activității, a fost antrenat și instruit un considerabil potențial uman, create noi locuri de muncă, implementate sisteme inovatoare și alte diferite instrumente ce ar asigura obiectivele în referință.

A notat că, în temeiul Legii privind activitatea farmaceutică, în caz de extindere a activității prin intermediul unor noi subdiviziuni teritoriale, pentru fiecare în parte prezintă, la reperfectarea licenței, includerea subdiviziunii în anexa licenței și eliberarea copieii autorizate de pe licență, setul de acte ce constă din: cerere, copia de pe certificatul de înregistrare de stat a întreprinderii sau organizației, copia extrasului din registrul bunurilor imobile sau a contractului de locațiune a imobilului, unde urmează a fi desfășurată activitatea licențiată, cu anexarea schemei, privind amplasarea încăperilor și suprafața lor (cu specificarea destinației acestora), copia autorizației sanitare de funcționare a întreprinderii sau instituției farmaceutice, eliberată de serviciul sanitaro-epidemiologic teritorial, copiile diplomelor de absolvire a instituției superioare sau medii de specialitate în domeniul farmaceutic (după caz, certificatele de echivalare a diplomelor obținute în străinătate, eliberate în modul stabilit) și copiile ordinelor de angajare a conducătorilor unităților farmaceutice.

A subliniat că, după adoptarea Legii menționate și a modificărilor operate prin Legea nr.185 din 21.09.2017, ținând cont de cerințele demografice și geografice stabilite, Agenția Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale de pe lângă Ministerul Sănătății, refuză solicitările SC "Grin-Farm" SRL cu privire la reperfectarea licenței în vederea includerii unor noi subdiviziuni, motivând prin dispozițiile respective și în mod special art.19.

A indicat că la moment, societatea dispune de contracte de investiții cât și alte forme și modalități de acte juridice ce conferă dreptul de posesie și folosință asupra imobilului, întru practicarea activității farmaceutice. Reconstrucția și amenajarea corespunzătoare a încăperilor, conform Regulamentului sanitar privind dotarea și exploatarea farmaciilor și depozitelor farmaceutice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.504 din 12.07.2012, necesită investiții enorme și presupune o anumită perioadă de timp.

A invocat că SC "Grin-Farm" SRL la 13 martie 2019 a solicitat Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale de a anula refuzul dat la cererea nr.C006397/2019 din 11.03.2019 pentru reperfectarea licenței cu includerea unor noi subdiviziuni, pe cale extrajudiciară și de a perfectă licența cu includerea unor noi subdiviziuni în ea.

A comunicat că la data depunerii cererii date, întreprinderea avea deja elaborată o strategie și un plan de acțiuni privind extinderea activității farmaceutice prin intermediul altor câteva subdiviziuni teritoriale și anume în orașul XXXXX, YYYYY, ZZZZZ.

A relatat că în motivarea de drept a prezentei cereri de chemare în judecată, dispozițiile Legii nr.57 din 01.04.2011 sunt inaplicabile atât timp cât acestea nu au fost puse în aplicare prin norme organizatorice, în special cele ce țin de aspectul demografic și distanța dintre farmaciile nou fondate, fapt stabilit expres prin multiple hotărâri judecătorești adoptate în cazuri analogice.

A notat că conform art.3 din Legea privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător nr.160 din 22.07.2001, legiuitorul a stabilit expres ca principii de bază ale autorizării asigurarea egalității în drepturi și a intereselor

legitime ale tuturor întreprinderilor, organizațiilor, persoanelor fizice, transparența actelor necesare inițierii și/sau desfășurării afacerii, transparența decizională în domeniul autorizării, reglementarea materială și procedurală prin acte legislative a condițiilor și procedurilor de licențiere, declararea de către solicitantul de act permisiv pe propria răspundere a respectării condițiilor prevăzute de lege și de cadrul normativ privind ghișeu unic, precum și echitabilitatea (proporționalitatea) dintre interesele societății și drepturile solicitanților la efectuarea controlului asupra respectării condițiilor de autorizare, precum și la suspendarea/retragerea actelor permise, aprobarea tăcută în caz de depășire de către autoritatea emitentă a termenului stabilit de lege pentru eliberarea, reperfectarea actului permisiv.

A afirmat că prin refuzul pîrîtului la cererea din 11.03.2019 și la cea din 13.03.2019 și aplicarea de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a dispozițiilor Legii nr.1456 din 25.05.1993, sunt încălcate flagrant principiile menționate, în lipsa unui cadru legal de implementare a legii. Astfel, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în referințele prezentate în instanța de judecată în alte procese similare a confirmat faptul că nu există un mecanism legal de implementare a cerințelor legale referitor la factorul demografic și la distanța de 250/500 metri între farmaciile nou formate.

A specificat că Agenția Medicamentului nu a prezentat nici o probă cu referire la faptul că farmacia din XXXXX ar fi amplasată la o distanță mai mică de 250 metri față de alte farmacii. Referitor la celelalte adrese, pîrîtul nu a avut asemenea obiecții.

A subliniat că conform Legii privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, este stabilit expres că temei pentru respingerea cererii privind reperfectarea actului permisiv poate servi numai depistarea de către autoritatea în cauză a datelor neveridice în documentele prezentate de către titularul permisiv, iar la caz Agenția nu a indicat un astfel de motiv.

A remarcat că la examinarea cererii privind recunoașterea unui drept prevăzut de lege, solicită a se țină cont, inclusiv de dispozițiile art.4 al.(2) din Constituția Republicii Moldova, conform căruia în cazul unor neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

A menționat că în aceeași ordine de idei și întru executarea prevederilor articolului III din Legea nr.168-XVI din 15 iunie 2016 pentru completarea și modificarea unor acte legislative, prin Hotărîrea Guvernului cu privire la armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară nr.1345 din 24.11.2006, Guvernul a stabilit că procesul de armonizare se va efectua după procedurile de organizare și de tehnică legislativă stabilite de Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative și de Legea nr.317-XV din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, fiind concomitent aprobat, conform anexei, Regulamentul privind mecanismul de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară.

A declarat că conform pct.3 din Regulamentul nominalizat, legislația comunitară constă din tratatele constitutive ale Uniunii Europene precum și din cele care le modifică și completează pe acestea (legislația primară), jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, precum și actele emise de către instituțiile

Uniunii Europene (legislația secundară), iar actele normative cele mai utilizate sunt regulamentele, directivele, deciziile, fiecare dintre acestea avînd caractere, modalități de aplicare sau destinații proprii, inclusiv la lit. b) este indicat expres că directiva este actul obligatoriu, definind obiectivele ce urmează a fi atinse în contextul politicii comune.

A precizat că reglementări similare cu criteriile demografice și geografice la amplasarea farmaciilor au fost adoptate și de către alte state a Uniunii Europene, în paralel, Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne impune statele membre să examineze dacă sistemul lor juridic condiționează accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia de restricții cantitative sau teritoriale, în special sub forma limitărilor stabilite în funcție de populație sau a unei distanțe geografice minime între prestatori. Asemenea restricții urmează a fi eliminate, putînd a fi menținute ca excepție doar în cazul în care întrunesc condițiile de nediscriminare, necesitate și proporționalitate. Menționează că, Comisia Europeană a inițiat în 2006 o procedură de încălcare contra Spaniei și Austriei, ale căror legislații conțineau restricții demografice și geografice pentru amplasarea farmaciilor. Conform Comisiei Europene, sistemul de limitare a numărului de farmacii nou deschise pe baza unor reguli privind numărul de locuitori și distanța dintre farmacii pare disproporționat și chiar contraproductiv în relațiile cu obiectivul de asigurare a unei bune furnizări de medicamente în anumite zone. Curtea Europeană de Justiție (CEJ) în Hotărârea din 01.06.2010 în cauzele conexe C-570/7 și C-571/07 a stabilit următoarele: „limitele demografice și geografice (...) pentru înființarea unor noi farmacii constituie o restricție privind libertatea de stabilire”.

Astfel, a indicat reclamantul că restricțiile pentru amplasarea farmaciilor prevăzute la art. 19 alin.(4), (5) din Legea cu privire activitatea farmaceutică, sunt incompatibile cu legislația comunitară privind libertatea de stabilire și concurență.

A specificat că conform practicii CtEDO, o licență/act permisiv constituie un bun în sensul articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în funcție de faptul dacă deținătorul sau solicitantul licenței are o speranță rezonabilă și legitimă în privința dreptului legal de dobîndire, valabilității în timp a actului permisiv și a posibilității de a continua să obțină beneficii din exercitarea unei activități în baza acestui act permisiv, iar potrivit jurisprudenței CtEDO, refuzul în eliberarea licenței și încetarea valabilității acesteia, prin care se permite crearea unei afaceri constituie o interferință în dreptul de a se bucura de proprietate, care este garantat de art. 1 din Primul Protocol (a se vedea: Pudas v. Suedia, hotărîrea din 27.10.1987, Tre Tractores Aktiebolag v. Suedia, hotărîrea din 07.07.1989, Rosenzoeig and Bonded Warehouses Ltd. v. Polonia, hotărîrea din 28.07.2005, Bimer SA v. Moldova, hotărîrea din 10.07.2007 ș.a.). Astfel, restricțiile pentru amplasarea farmaciilor, pe temeiurile prevăzute la art. 19 alin.(4), (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică, sunt incompatibile cu legislația comunitară privind libertatea de stabilire și concurență.

A invocat că, în practică, instanțele de apel și de recurs au stabilit în litigii similare faptul că: refuzul pârâtei este bazat pe unele formalități neimportante, care nu urmăresc un scop public bine determinat, or, existența unui număr de farmacii, raportată la cap de locuitor și la suprafața localității, nu este în beneficiul populației,

care nu are cum să sufere datorită unei farmacii amplasate în plus. Dimpotrivă, lipsa unei farmacii la locul potrivit ar putea să creeze inconveniențe locatarilor microraiionului respectiv. La caz, nu există nici un document ce ar confirma faptul că numărul de farmacii din localitățile respective, depășește limita numărului de locuitori. Reclamantul nu este obligat să prezinte un asemenea document, iar pârâtul este în imposibilitate de a proba faptul respectiv.

În același timp, a declarat că toate argumentele și afirmațiile invocate de pârîtă sunt vădit lipsite de suport juridic, iar reclamantul le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

A subliniat că SC „Grin-Farm” SRL dispune de dreptul egal de a practica o activitate autorizată/licențiată, întrucât procedura de eliberare a licenței sau reperfectare a acesteia nu este suspendată printr-o lege organică, iar conform Legii privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, actul permisiv este actul final ce acordă dreptul titularului de a practica activitatea în cauză.

A solicitat anularea refuzului Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din 11 martie 2019 prin care s-a respins cererea de reperfectare și a refuzului Agenției Medicamentului nr.A07.ps-01.Rg02-1088 din 18 martie 2019 ca fiind ilegal și neîntemeiat, obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să reperfecteze licența SC ”Grin -Farm” SRL seria AMMII nr.044758 pentru activitatea farmaceutică cu includerea subdiviziunilor menționate (XXXXX, ZZZZZ, YYYYY), a obliga Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să includă în licența SC ”Grin -Farm” SRL subdiviziunile menționate (XXXXX, ZZZZZ, YYYYY) în anexa licenței și eliberarea copiei autorizate de pe licență.

Prin hotărârea din 20 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea a fost admisă. S-a anulat decizia din 11 martie 2019 și decizia adoptată în procedura prealabilă - refuzul din 18 martie 2019, ambele emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. S-a obligat Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să reperfecteze licența SC ”Grin- Farm” SRL seria AMMII nr.044758 pentru activitatea farmaceutică, cu includerea următoarelor subdiviziuni: XXXXX, ZZZZZ, YYYYY, în anexa licenței, cu includerea în licență a subdiviziunilor menționate și eliberarea copiei autorizate de pe licență pentru aceste subdiviziuni.

Prin decizia din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și a fost menținută hotărârea din 20 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că consideră justă concluzia instanței de fond precum că, argumentele autorității publice pârîte, invocate ca temei de refuz, și anume: art. 19 alin.(4) și (5) din Legea nr.1456-XII din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, adică nerespectarea cerințelor demografice și a celor geografice, urmează a fi demonstrate de ultima, nu doar invocate declarativ. Totodată, s-a stabilit inexistența unui mecanism legal de implementare a cerințelor legale privitor la factorul demografic - o farmacie la un număr de la 3000 până la 4000 de locuitori și cel geografic - distanță de cel puțin 250/500 de metri, prevăzute de art.19 alin.(4) și (5) al Legii nr.1456-XII din 25.05.1993, introduse prin Legea nr.57 din 01.04.2011, omisiune a autorităților statale, care nu poate fi interpretată în defavoarea reclamantului.

Instanța de apel a relatat că, este drept întemeiată accețiunea instanței de fond care a reținut că, potrivit Legii privind reglementarea prin autorizare a activității de

întreprinzător nr.160 din 22.07.2001, este stabilit expres că, temei pentru respingerea cererii privind reperfectarea actului permisiv poate servi numai depistarea de către autoritatea în cauză, a datelor neveridice în documentele prezentate de către titularul de act permisiv, ceea ce nu a fost depistat de către autoritatea publică pîrîită pe cazul dat și, respectiv, în astfel de circumstanțe, ce este de natură să afecteze dreptul reclamantului de proprietate.

Prin recursul nemotivat depus la 29 iulie 2019 și recursul motivat depus la 18 septembrie 2019 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 17 iulie 2019, iar recurentul Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a depus la 29 iulie

2019 recurs nemotivat, astfel, cererea de recurs depusă la data de 29 iulie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecătoria

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru